

at føre en alvorlig tilfældekommen eller syg, som alligevel skal behandles paa et Hospital, til en maaste ikke nærliggende Barberstue og der vente paa Lægens Tilstedekomst. I de enkelte Tilfælde, hvor et pludseligt Udebe-
findende overfalder et Menneske paa Gaden, vil den syge sikkert altid hos enhver Borger i Staden for kortere Tid kunne faa Ophold og faa hentet Læge. — I Betænkningen hen-
vises endvidere til den betydelige Virksom-
hed, der med Støtte bl. a. af Kjøbenhavns
Kommune udfoldes af Foreningen for Læge-
vagtstationer, og som for en stor Del sker
ved Samvirken med Kjøbenhavns Politi og
Brandvæsen, hvilken Samvirken i den nær-
meste Tid ventes yderligere udvidet.

Efter at der har været givet Kjøben-
havns Politi og Stadslægen i Kjøbenhavn
samt det fgl. Sundhedskollegium Lejlighed
til at blive bekendt med Lægeforeningens
Betænkning, have samtlige disse Myndigheder
nu udtalt sig for Retmeligheden af at op-
hæve den heromhandlede Bestemmelse. Det
er herved oplyst, at den Ret for den Kjøben-
havnske Befolkning, som følger af Barberer-
nes Forpligtelse, i de senere Aar — uagtet
Antallet af Ulykkestilfælde i Hovedstaden med
den tiltagende Trafik og voksende Industri
sikkert maa antages at forøges endog i stør-
lere Grad end Byens Befolkning — er bleven
benyttet i stedse ringere Grad og nu kun be-
nyttes meget sjælden. Heller ikke Kjøben-
havns Magistrat har, saaledes som Forhol-
dene nu ere, fundet tilstrækkelig Anledning

til vedblivende at fastholde sine tidligere Be-
tæneligheder mod Bestemmelsens Ophævelse.
At endelig ogsaa Barbererne selv maa an-
tages fremdeles at ønske Ophævelsen, frem-
gaar af Udtalelser fra den ovennævnte For-
ening.

Under disse Omstændigheder har man
ment at burde fremsætte Forslag til Op-
hævelse af Lov af 30te Januar 1861 § 4,
idet det formentlig maa indrømmes, at der
efter den Uddannelse, som Barbererne kunne
ventes at være i Besiddelse af, og som kun
kan antages i ganske enkelte Tilfælde at
sætte dem i Stand til, selv kun rent fore-
løbig, at yde saadan Hjælp, som kan fyldest-
gøre de Fordringer, Lægevidensskaben efter
sit nuværende Standpunkt maa stille til Nød-
hjælp til tilfældekomne og syge, kun sjælden
bør kunne blive Spørgsmaal for dem om at
behandle vedkommende Patient; men er Be-
stemmelsen saaledes i det væsentlige indskræn-
ket til at angaa deres Forpligtelse til mod
Bederlag paa deres Stuer at modtage til-
fældekomne og syge og staffe dem Læge- eller
Hospitalshjælp, synes man i Henhold til det
ovenfor anførte at kunne lade den bortfalde
i dens Helhed og saaledes undgaa længere at
statuere en særlig Forpligtelse for Barbererne,
som kun kan anses fremfaldt ved det nær-
mere Forhold, hvori de i tidligere Tider
stode til Lægevidensskaben, og til hvis fort-
satte Opretholdelse der ikke synes at være
Trang.